

гарски подсъдими. Той подчертава, че този процес далеч надхвърля границите на малката ни държава, защото *Народният съд е поел доброволно една съдебна поръчка* – поръчката на един международен съд, наречен световно обществено мнение. В него ролята на подсъдими не изпълняват изправените 6 души български граждани – лекари и духовни лица, а се търси отговорност на един циничен в своите изяви и твърдения за невинност международен престъпник – немския фашизъм. „Обвинители днес са сенките на стотици невинно избити хора, с чиято памет той се гаври безогледно, като ги представя за жертви на други народи и сили и не желае да поеме вината по злодеянието си пред човечеството и историята.“ Но именно *Народният съд*, продължава Димитров, има за цел пръв да разобличи и постави на позорния стълб истинския виновник за трагедията в Катин и Винаца – хитлеризма².

Нека си припомним фактите, за да разберем ролята на българската следа в тях.

Малкото, никому неизвестно селце до Смоленск Катин от пролетта на 1943 г. заема сериозно място в коментарите на световните медии, отразяващи военните събития от фронтите на бушуващата Втора световна война. Информацията за извършените от съветското КГБ масови разстрели на пленените още през 1939 г. 15 000 полски офицери взривява световната общественост. Малко по-късно край селцето Винаца в Украйна немците отново разкриват и оповестяват за зловещата си находка от нови масови гробове. Този път в тях са зарити безжалостно избити цивилни лица – мъже и жени, ликвидирани по познатия вече от Катин способ с изстрел в тила. Мотивът – саботьори на петилетните планове на Съветска Русия, непризнаващи новия комунистически бог – Сталин, и хора – вярващи християни или евреи. Кой е извършителят?!

С покъртителната човешка трагедия, разиграла се край хълмовете на Катин и в полето на Винаца, започват недостойни задкулисни игри от страна на двете воюващи групировки за извличане на политически изгоди под предлог и не-